

Drodzy Rodzice! Wychodząc naprzeciw ustaleniom Ministra Edukacji Narodowej od 25 marca rozpoczynamy realizację podstawy programowej wychowania przedszkolnego. Podstawa ta obejmuje wiele obszarów rozwoju dziecka, w związku z którymi przygotowujemy codzienne zajęcia- wcześniej w przedszkolu, obecnie zdalnie. Podstawa jest rozplanowywana na 5 godzin tak, jak to było, gdy spotykaliśmy się w placówce. Zgodnie z tym zwracamy się z prośbą, aby w miarę Państwa możliwości w codziennym funkcjonowaniu dzieci:

- **przynajmniej 1 godzinę dzieci miały na indywidualną zabawę** lub zabawy z rodzeństwem według ich własnych pomysłów, to znaczy bez ingerencji osób dorosłych w to, jak przebiega zabawa. Chodzi o to, aby rozwijać dziecięcą kreatywność, pomysłowość, relacje między rodzeństwem, aby dzieci mogły same wykorzystywać drzemiący w nich potencjał. Zabawa dowolna to również wspaniały trening umiejętności społecznych, a więc bycia ze sobą, zgodnego współdziałania, właściwego stosunku do zabawki, umiejętności dzielenia się zabawkami.
- **miały przeznaczony czas na codzienne czynności higieniczno – porządkowe** (w przedszkolu podczas 5- godzinnego pobytu zajmuje nam to ok. 2 godziny) takie, jak samodzielne rozbieranie się, ubieranie, toaleta, mycie zębów, spożywanie posiłków. Bardzo zachęcamy, aby zwracać uwagę na rozwijanie samodzielności w tym zakresie. Wasze Pociechy naprawdę świetnie sobie radzą z tymi czynnościami! Szczególnie ważne jest spożywanie posiłków w spokojnej atmosferze, bez włączonych bajek itp., aby dzieci mogły się skupić na jedzeniu.
- **ok. 1 godzinę mogły spędzić na świeżym powietrzu** w tym też jest czas na samodzielne przygotowanie się do wyjścia- włożenie butów, kurtki, czapki, szalika itp. Młodsze dzieci mogą potrzebować pomocy przy zapięciu kurtki, wiązaniu kokardek. Starsze zaś (5, 6-lat) powinny sobie już z tym radzić same. Pobyt na świeżym powietrzu powinien być dla dziecka czasem spędzonym na swobodnej zabawie, przy tej okazji możemy zaproponować mu jazdę na rowerze, hulajnodze, grę w piłkę, gimnastykę itp. Wszystkie te czynności w sposób nieoceniony wpływają na prawidłowy rozwój wszystkich struktur mózgowych. **Pamiętajmy jednak o zapewnieniu bezpieczeństwa w czasie pandemii! Zabawa dziecka na powietrzu powinna odbywać się w obrębie podwórka, bez kontaktu z osobami innymi niż domownicy.** Nie wskazane jest wychodzenie na plac zabaw, do parku itp., czyli do miejsc, w których możemy mieć kontakt z innymi.
- **nie więcej niż 1 godzinę (w przypadku dzieci 3 i 4-letnich), a maksymalnie 1,5 godz. (w przypadku dzieci 5 i 6-letnich) dzieci powinny przeznaczyć na zabawy dydaktyczne i zajęcia edukacyjne, czyli takie, które wprowadzają nowe dla dzieci treści.** Ta tematyka właśnie będzie do Państwa przesyłana przez wychowawców poszczególnych grup do codziennej realizacji. Pamiętajmy jednak, że w szczególności młodsze dzieci (3, 4-letnie), ale również i starsze (5, 6-letnie) **najlepiej przyswajają nowe rzeczy poprzez zabawę.** Cykle realizacji materiału muszą być krótkie. Dzieci nie wytrzymają całej godziny jednorazowo. Warto dzielić je na np. na cztery 15-minutowe etapy, maksymalnie dwa 30 minutowe (to głównie dla starszaków). Pamiętajmy również, że kluczową sprawą w realizacji tych treści jest **KONSEKWENCJA**, żeby dzieci nie miały braków w żadnym obszarze.

Na końcu przesyłamy dla Państwa link, pod którym znajdziecie wiele ciekawych, dodatkowych kart pracy, kolorowanek i innych materiałów. Są to ćwiczenia wyłącznie dla dzieci chętnych, do wesołego urozmaicenia dnia. https://eduzabawy.com/karty_pracy/

Informacja

Zgodnie z wytycznymi zawartymi w Rozporządzeniu MEN z dnia 20.03.2020r. pedagog szkolny jest dostępny dla uczniów, rodziców i wychowawców/ nauczycieli w godzinach swojej pracy pod adresem e - mail: pedagog.as@onet.pl

Anna Świątek - pedagog szkolny.

dzień tygodnia	godziny pracy pedagoga szkolnego
poniedziałek	7.45 – 11.30 12.30- 14.00
środa	7.45 – 12.30
czwartek	7.45 – 14.00
piątek	7.45- 12.30

Informacja dla rodziców!

Akademia Edukacji i Rozwoju Majki Jezowskiej informuje, że:

W każdy poniedziałek prowadzimy bezpłatne zajęcia ruchowo – muzyczne dla dzieci w wieku do 6 r.ż. oraz w wieku 7 – 10 lat. Obecnie ogląda nas około 4 tys dzieci. A chcielibyśmy, aby z zajęć skorzystało jeszcze więcej dzieci.

- **O godz. 10.30 odbywają się warsztaty Baby Dance.** Baby Dance to zabawa muzyką, piosenką i tańcem dla dzieci do 6 r.ż.
- **O godz. 11.30 odbywają się warsztaty Dzieciak sam w domu.** Dzieciak sam w domu to warsztaty ruchowo – muzyczne, w których tanecznie zwiedzamy świat, uczymy się nowych rzeczy i wprawiam w ruch ciała dzieci w wieku 7 – 10 lat.

Prowadzi Joanna Bąk – Instruktor tańca, edukator muzyką i ruchem. Serce Akademii. Współprowadzi Beata Kaczor – trener mentalny, mózg Akademii.

Zajęcia pięknie uzupełniają warsztaty ruchowo – muzyczne dla dzieci przedszkolnych. Jak również stanowią uzupełnienie zajęć muzycznych. Podajemy link do zapisów i do fragmentu zajęć: www.majka.tv

Realizacja podstawy programowej przygotowana przez wychowawców

poszczególnych grup przedszkolnych na dzień 15. 05. 2020 r.

Drodzy Rodzice, przypominamy o gromadzeniu prac (plastycznych oraz ćwiczeń w kartach pracy, wyprawkach) wykonywanych przez dzieci (dotyczy każdej grupy przedszkolnej).

Od początku wiosny do późnej jesieni wędrując i przechadzając się po lasach i parkach **należy zwracać szczególną uwagę na kleszcze**. Te niepozorne, małe pajęczaki są **groźne** z uwagi na to, że **mogą przenosić niebezpieczne choroby**, m.in. boreliozę i kleszczowe zapalenie mózgu.

Aby zmniejszyć ryzyko ukąszenia przez kleszcza pamiętaj o kilku podstawowych zasadach:

- wkładaj ubranie utrudniające kleszczom dostęp do skóry
- po powrocie ze spaceru starannie oglądaj ubranie i skórę
- stosuj środki odstrasżające kleszcze
- unikaj siedania i leżenia w trawie i pod krzewami
- w przypadku wkłucia kleszcza ostrożnie usuń go ze skóry
- gotuj mleko pochodzące od krów, kóz i owiec – może być ono źródłem zakażenia chorobami odkleszczowymi

Więcej informacji na www.kleszczeinfo.pl

Wydano w ramach realizacji programu „Chroń się przed kleszczami wszystkimi sposobami!” na terenie województwa mazowieckiego.

Wojewódzka Stacja
Sanitarno-Epidemiologiczna
w Warszawie

Fundacja „Aby Życ”

Drodzy Rodzice,

Pragniemy poinformować, iż w tym tygodniu (11-15.05.2020r.) w całym przedszkolu realizujemy zagadnienia z programu - „Chroń się przed kleszczami wszystkimi sposobami”, w którym nasze przedszkole uczestniczy. Celem programu jest edukacja na temat kleszczy i chorób odkleszczowych. Kleszcze to pajęczaki, które przenoszą groźne choroby, m.in. boreliozę czy kleszczowe zapalenie mózgu. Ich liczba z roku na rok globalnie się zwiększa, dlatego tak ważna jest profilaktyka w tym zakresie.

W ramach programu „Chroń się przed kleszczami wszystkimi sposobami!” dzieci zapoznają się z zasadami profilaktyki chorób odkleszczowych, zdobędą wiedzę na temat miejsc występowania kleszczy i zagrożeń związanych z ugryzieniem przez te pajęczaki, poznają sposoby przenoszenia się kleszczy na zwierzęta i ludzi oraz zaznajomią się ze sposobami zapobiegania i ochrony przed przenoszonymi przez nie chorobami. Zajęcia popularyzujące program przeprowadzane są w przyjaznej i dostosowanej do wieku dzieci formie: poprzez zabawę, rozwiązywanie quizów czy łamigłówek. Więcej informacji na temat programu oraz o samych kleszczach i chorobach odkleszczowych można znaleźć na stronie www.kleszczeinfo.pl.

Drodzy Rodzice, wierzymy, że dzięki Waszemu wsparciu i zaangażowaniu w tę inicjatywę, uda nam się wspólnie osiągnąć cel, jakim jest kształtowanie postaw prozdrowotnych wśród naszych dzieci już od najmłodszych lat.

Wychowawcy

Kolorowanki i karty pracy:

[Źródło: http://wsse.waw.pl/files/wsse/Do%20strony%20WSSE/Pliki/Promocja%20Zdrowia/Programy/CHRON%20SIE%20PRZED%20KLESZCZAMI/07_Kolorowanki_%201_3.pdf](http://wsse.waw.pl/files/wsse/Do%20strony%20WSSE/Pliki/Promocja%20Zdrowia/Programy/CHRON%20SIE%20PRZED%20KLESZCZAMI/07_Kolorowanki_%201_3.pdf)

http://wsse.waw.pl/files/wsse/Do%20strony%20WSSE/Pliki/Promocja%20Zdrowia/Programy/CHRON%20SIE%20PRZED%20KLESZCZAMI/06_Karta_Pracy_1.pdf

http://wsse.waw.pl/files/wsse/Do%20strony%20WSSE/Pliki/Promocja%20Zdrowia/Programy/CHRON%20SIE%20PRZED%20KLESZCZAMI/07_Kolorowanki_%204_6.pdf

[Film. Źródło: https://www.youtube.com/watch?v=T3-NWQ6ZEOY](https://www.youtube.com/watch?v=T3-NWQ6ZEOY)

15.05.2020r. (piątek) dla 3-latków cała GRUPA „PSZCZÓŁKI”

Blok : Łąka w maju

Temat: Jak tu pięknie i wesoło

Cele:

- wdrażanie do uważnego słuchania tekstów literackich
- utrwalenie wiadomości o życiu na łące
- utrwalenie wiadomości dotyczących kleszczy
- rozwijanie wyobraźni
- rozwijanie pamięci

1. Utrwalenie I zwrotki i refrenu poznanej piosenki o biedronce. Nauka II zwrotki.
2. Zabawa dydaktyczna Co tu nie pasuje? Wykorzystujemy dowolny obrazek łąki z kilkoma niepasującymi elementami. Układamy niepasujące elementy na obrazek, np. bałwana, samochód, lwa itp. Dziecko wskazuje niepasujący element i uzasadnia swoje zdanie.
3. Zabawa językowa „Łąka”. Dorosły dzieli rytmicznie (na sylaby) nazwy mieszkańców łąki i roślin tam występujących (np. mo-tyl, bied-ron-ka, chab-ry). Dorosły może klaskać przy dzieleniu na sylaby. Zadaniem dziecka jest płynne wypowiedzenie nazw, która usłyszało podzieloną przez dorosłego.
4. Słuchanie wiersza B. Szelańskiej „Tęczowa łąka”. Podczas czytania wiersza dorosły wskazuje obrazki: motyli, myszy, bociana, pszczoły, dzięcioła, konika polnego, osy, bąka, dżdżownicy.

Lśni jak tęcza – łąka w maju.

Kolorów tu tyle!

Na stokrotkach, mleczech, makach
siadają motyle.

Z norki właśnie wyszła myszka,
a za nią jej dzieci.

A nad nimi, w stronę stawu
wielki bocian leci.

Pszczołka bawi się w kolory -
czerwonego szuka.

Gdzieś na samym skraju łąki,
dzięcioł w drzewo stuka.

Konik polny już się zmęczył
i gra coraz ciszej.

A do taktu, na rumianku
osa się kołysze.

5. Rozmowa na podstawie wysłuchanego utworu. Dorosły zadaje pytania:

Jakie zwierzęta występowały w wierszu? (Dorosły może przeczytać wiersz jeszcze raz, a dziecko wskazuje i nazywa zwierzęta na obrazkach).

Czy łąka w maju jest kolorowa czy ponura?

Które zwierzę zamieszkujące łąkę podoba ci się najbardziej? Dlaczego?

6. Zabawa twórcza „Jaka jest łąka”? Wykorzystujemy dowolne nagranie muzyki relaksacyjnej z odgłosami łąki. Dorosły prosi, aby dziecko przez chwilę wysłuchało nagrania, wyobrażając sobie, że jest na łące. Po wykonaniu tego zadania, prosi, aby opowiedziało, co na niej widziało lub jaka była ta łąka (dziecku można podsuwać pomysły, które nakierują na tworzenie obrazu np.: Czy były tam bociany? Czy było tam dużo zieleni? Czy był tam niedźwiedź?).
7. Rozwiązywanie zagadek. Wykorzystujemy dowolne obrazki: bociana, żaby, ślimaka, motyli, maków. Dziecko wskazuje zwierzę, roślinę – rozwiązanie zagadki wśród wszystkich obrazków.

Ma długie nogi i dziób czerwony,
wrócił niedawno z dalekiej strony.
Z żabkami raczej niechętnie gada,
taka to jego największa wada! (bocian)

Skaczą zielone po majowej łące,
ogrzewa je ciepłe, wesołe słońce. (żaby)

Wolno sunie, hen przed siebie,
nie poprosi o domek ani mnie, ani ciebie.
Ma go ciągle na sobie,
nie służy tylko ku ozdobie. (ślimak)

Gdy zaświeci słońko
nad majową łąką,
wesoło latają
i kolorowe jak one
kwiaty odwiedzają. (motyle)

Z łąki do bukietów trafiają,
i piękny, czerwony kolor mają. (maki)

8. PRACA PLASTYCZNA „Majowa łąka”- dorosły przygotowuje dla dziecka kawałek zielonego materiału. Na tym materiale dziecko robi kleksy farbami plakatowymi- używa kolorów, które znajdziemy na wiosennej łące. Te kleksy będą kwiatami. Następnie z plasteliny lepi mieszkańców łąki i umieszcza ich wśród kwiatów.
9. Obejrzenie filmu dotyczącego kleszczy:

źródło <https://www.youtube.com/watch?v=T3-NWQ6ZEOY>

10. * DLA CHĘTNYCH film o łące

źródło <https://www.youtube.com/watch?v=LKLf5EN1Ff4>

Opracował wychowawca-Marlena Reda

15.05 (piątek) dla 4-latków cała GRUPA „BIEDRONKI”

Blok : „Dbamy o przyrodę”

Temat: Jestem przyjacielem przyrody.

Cele:

- utrwalanie wiadomości na temat sposobów ochrony przyrody,
- rozwijanie spostrzegawczości i percepcji słuchowej,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

1. Rozmowa kierowana – Co by było, gdyby...?

Dorosły zadaje dziecku pytania:

- Co by było, gdyby zabrakło pojemników na śmieci?
- Co by było, gdyby ludzie nie segregowali śmieci do pojemników?

Dziecko wypowiada swoje skojarzenia z zadaniem pytaniem..

2. Zabawa ruchowa „Omiń ślimaka”.

Dziecko maszeruje. Na sygnał (kłaśnięcie) wykonują przeskok obunóż w przód. Zabawę powtarzamy kilka razy.

3. Wysłuchanie wiersza Ireny Róży Salach „Wszędzie czysto”.

Czysty dom i czysty ogród,
w lesie czysto, w polu też.
Czysta rzeka i jezioro,
samo zdrowie – wierz mi, wierz.
Brudu nie chce widzieć wcale
ani morze, ani niebo.
Taką cichą mam nadzieję,
nie wiecie dlaczego?
Bo od kogo to zależy,
aby czysty był nasz świat?
By ptak śpiewał, strumyk szemrał,
by w ogrodzie zakwitł kwiat?

3. Rozmowa kierowana na podstawie wiersza.

- W jakich miejscach wymienionych w wierszu jest czysto?
- Od kogo zależy czystość świata?
- Jak wygląda świat, kiedy jest czysty?

4. Zabawa „Wiem, jak dbać o przyrodę”.

Dorosły wypowiada poniższe zdania, które podpowiadają, jak należy dbać o przyrodę. Jednak kilka z nich jest nieprawdziwych (opisują nieprawidłowe zachowania). Zadaniem dziecka jest wskazanie, które zdania są prawdziwe, a które fałszywe. Jeśli usłyszy zdanie prawdziwe – klaszcze, jeśli fałszywe – tupie.

„Oszczędzamy wodę.”

„Wyrzucamy śmieci do kosza.”

„Zrywamy rośliny, które są pod ochroną.”

„Segregujemy śmieci, wrzucając je do odpowiednich pojemników.”

„Sadzimy drzewa i kwiaty.”

„Depczemy rośliny.”

„Łamiemy gałęzie.”

„Chodzimy po chodnikach”

5. Karta pracy, cz. 2, nr 40.

Dziecko:

- na przykładzie tulipana nazywa części rośliny znajdujące się w kółkach,
- dzieli ich nazwy rytmicznie (na sylaby),
- łączy części z odpowiednimi miejscami na rysunku kwiatka,
- kończy rysunki tulipanów według podanego wzoru,
- koloruje rysunki.

6. Przypomnienie piosenki „Ekologiczne reggae”. Próba śpiewania piosenki wspólnie z osobą dorosłą.

<https://www.youtube.com/watch?v=xLjiPH7Moyk>

I. Czysta ziemia, zdrowa woda,

błękit nieba i przyroda

to prawdziwe skarby nasze,

gdy jest jasno, światło gaszę.

Ref.: Lubisz przyrodę – szanuj ją.

Ziemia to jest nasz wspólny dom.

II. Sarna biegnie skrajem łąki,

leci motyl do biedronki,

piękny zapach lasu czuje...

Śmieci w domu posortuje!

Ref.: Lubisz przyrodę... (bis)

III. Jedźmy razem nad jeziora,

lato to najlepsza pora!

Czy wyrażasz na to zgodę?

Ale najpierw – zakręć wodę!

Ref.: Lubisz przyrodę... (bis)

Martyna Różak

15.05 (piątek) dla GRUPY „ŻABKI”

(tu podział na dzieci, które miały 4 lata, gdy rozpoczęły uczęszczanie do tej grupy i dzieci, które rozpoczęły uczęszczanie do tej grupy, gdy miały 5 lat)

Dzieci 4-letnie w grupie „Żabki”

Blok : „Dbamy o przyrodę”

Temat: Jestem przyjacielem przyrody.

Cele:

- utrwalanie wiadomości na temat sposobów ochrony przyrody,
 - rozwijanie mowy,
1. Rozmowa na temat sposobów ochrony przyrody, np. poprzez zakładanie parków, rezerwatów. Dziecko ogląda ilustracje lub zdjęcia przedstawiające wybrane gatunki roślin i zwierząt chronionych w Polsce, poznaje ich nazwy, wypowiada się na temat ich wyglądu.
 2. Wysłuchanie wiersza Ireny Róży Salach *Wszędzie czysto*.

*Czysty dom i czysty ogród,
w lesie czysto, w polu też.
Czysta rzeka i jezioro,
samo zdrowie – wierz mi, wierz.
Brudu nie chce widzieć wcale
ani morze, ani niebo.
Taką cichą mam nadzieję,
nie wiecie dlaczego?
Bo od kogo to zależy,
aby czysty był nasz świat?
By ptak śpiewał,
strumyk szemrał,
by w ogrodzie zakwitł kwiat?*

3. Rozmowa kierowana na podstawie wiersza.

Rodzic pyta dziecko:

- *W jakich miejscach wymienionych w wierszu jest czysto?*
- *Od kogo zależy czystość świata?*
- *Jak wygląda świat, kiedy jest czysty?*

4. Zabawa Wiem, jak dbać o przyrodę.

Rodzic pyta dziecko: Co możemy robić, by chronić przyrodę?

Dziecko wypowiada się swobodnie. Rodzic uzupełnia jego wypowiedzi.

Rodzic wypowiada zdania, dziecko potwierdza czy są one związane z ochroną przyrody.

Przykłady zdań:

Oszczędzamy wodę.

Wyrzucamy śmieci do kosza.

Segregujemy śmieci, wrzucając je do odpowiednich pojemników.

Sadzimy drzewa i kwiaty.

Nie deptamy roślin.

Nie zrywamy roślin, które są pod ochroną.

Nie łamiemy gałęzi.

Chodzimy po chodnikach.

Oszczędzamy papier.

5. Karta pracy, cz. 2, nr 40.

Dziecko:

- na przykładzie tulipana nazywa części rośliny znajdujące się w kółkach,
- dzieli ich nazwy rytmicznie (na sylaby),
- łączy części z odpowiednimi miejscami na rysunku kwiatka,
- kończy rysunki tulipanów według podanego wzoru,
- koloruje rysunki.

6. Zabawa słowna Tulipan jest jak...

Obrazki przedstawiające tulipana w różnych kolorach: czerwonym, żółtym, białym.

Rodzic pokazuje dziecku obrazki tulipanów w różnych kolorach. Dziecko rozpoznaje i nazywa kolory tulipanów. Następnie rodzic rozkłada obrazki tulipanów (obrazkiem do dołu).

Dziecko losuje jeden obrazek i kładzie go przed sobą. Potem dziecko kończy zdanie:

Tulipan jest (podaje kolor wylosowanego kwiatka) jak... (podaje nazwę dowolnego elementu w pokoju, który jest w takim kolorze), np.: Tulipan jest czerwony jak pojemnik na klocki.

Dzieci 5-letnie w grupie „Żabki”

Blok : „Dbamy o przyrodę”

Temat: Lis i lornetka.

Cele:

- rozwijanie mowy;
- kształtowanie postawy proekologicznej;

1. Ćwiczenia oddechowe – Las pachnie żywicą.
Dziecko ustawia się naprzeciw otwartego okna. Wykonuje długi wdech nosem, a następnie wydech powietrza ustami.
2. Przypomnienie dziecku, jak należy zachowywać się w lesie. Rodzic następnie pyta: – Dlaczego należy tak się zachowywać?
3. Słuchanie opowiadania Agaty Widzowskiej „Lis i lornetka”.

Książka z obrazkami s. 66–69.

Rodzic czyta opowiadanie, a dziecko ogląda ilustracje.

Przedшкоlaki bardzo lubią wycieczki. Odwiedziły już zoo, ogród botaniczny i Muzeum Lalek. Tym razem grupa Ady wybrała się do lasu na lekcję przyrody, bo nauka w terenie jest znacznie ciekawsza niż zwykle opowieści. Dzieci koniecznie chciały obejrzeć paśniki dla zwierząt. W świecie zwierząt nastąpiło wielkie poruszenie.

– Schowajcie się! – krzyknął płochliwy zając. – Idą tu małe człowieki!

– Nie mówi się człowieki, tylko ludzie – poprawiła go lania, spokojnie przeżuając młode pędy drzew iglastych.

– Na pewno zaatakują kijkami nasze mrowiska! – pisnęły przerażone mrówki. – Kiedyś wielki dwunożny człowiek podeptał nasze całe królestwo!

– Pobiegnę wywęszyć, jakie mają zamiary – oznajmił lis i ruszył przed siebie, wymachując puszystą kitą.

– Boimy się hałasu – pisnęły zajączki, tuląc się do uszatej mamy.

– Tydzień temu ludzkie istoty zostawiły w lesie pełno śmieci: puszki, sreberka po czekoladzie i butelki! – krzyknął oburzony borsuk. – Chyba nie wiedzą, że kiedy słońce rozgrzeje zbyt mocno szklaną butelkę, to może wywołać pożar lasu!

– To straszne! – oburzyła się wiewiórka. – Zaraz przygotuję pociski z orzechów i będę nimi rzucać. Pac! Pac! W tej samej chwili zza drzew wylonił się jeleń i dostojnym krokiem zbliżył się do paśnika.

– Witam państwa – przywitał się. – Słyszałem, że boicie się ludzi. Powiem wam, że bać się należy myśliwych, którzy mają strzelby, ale nie ludzkich dzieci, bo one mają dobre serca.

– *Tiuu, tiuu! My znamy te maluchy!* – odezwały się ptaki. – *Zimą sypią dla nas ziarenka i szykują słoninę w karmnikach, żebyśmy nie zamarzyły z głodu. Nadbiegł zziębnięty lis i, łapiąc oddech, wysapał:*

– *Kochani, nie ma się czego bać! Te stworzenia to bardzo miłe stworzenia.*

– *Nie mówi się stworzenia, tylko ludzie – po raz drugi odezwała się łania.*

– *No dobrze, ludzie. Duże stworzenie w spódnicy mówiło do nich „moje kochane przedszkolaki” czy jakoś tak... Urządzili sobie piknik na polanie, a potem posprząkali wszystkie śmieci. Na trawie nie został ani jeden paperek po kanapkach, ciastkach i cukierkach. Wszystkie butelki po sokach i pudełeczka po jogurtach wyrzuciły na parking do wielkiego kosza na śmieci.*

– *A nie krzyczały?* – szepnęły wciąż wystraszone zajęczi.

– *Ależ skąd! One dobrze wiedziały, że w lesie trzeba być cicho, żeby nas nie płoszyć.*

– *O! To znaczy, że szanują nas i las – powiedziała do rymu pani zajęcowa.*

– *Szanować las najwyższy czas!* – odpowiedziały chórem zwierzęta.

Tego dnia dzieci wróciły z wycieczki bardzo zadowolone. Nauczycielka pochwaliła wszystkie za to, że w lesie zachowywały się tak, jak należy: nie hałasowały, nie niszczyły mrowisk i norek, nie zrywały żadnych roślin bez zgody pani i pięknie posprzątały po zakończonym pikniku.

– *A może narysujecie to, co najbardziej zapamiętaliście z dzisiejszej wycieczki? Zrobimy wystawę o lesie.*

– *Tak! Chcemy!*

– *Ja namaluję wiewiórkę – ucieszyła się Zuzia.*

– *I ptaszki.*

– *A ja narysuję mech – postanowił Jacek.*

Pani rozdała dzieciom kartki, kredki i farby. Sama też postanowiła coś namalować. Powstały prawdziwe dzieła sztuki: drzewa iglaste oświetlone słońcem, wiewiórka, ślady kopytek, zielona polana i ptaszki na gałęziach. Jacek namalował czarną plamę i oznajmił wszystkim, że to jest nora niedźwiedzia. Ada narysowała lisa trzymającego w łapkach jakiś dziwny przedmiot.

– *Co to jest?* – zapytała Kasia.

– *To jest lis – odpowiedziała Ada, chociaż uznała, że bardziej przypomina psa niż lisa.*

– *A co on trzyma?*

– *Lornetkę – odpowiedziała Ada.*

– *Lornetkę? Przecież lisy nie używają lornetek – stwierdził Piotrek. – Nie widziałem tam żadnego lisa.*

– *A ja widziałam – odparła Ada. – Cały czas nas podglądał!*

– *Naprawdę?*

– *Naprawdę. Ciągłe nas obserwował, a zza drzewa wystawała jego ruda kita.*

– *To dlaczego nam nie powiedziałaś?*

– *Nie chciałam go spłoszyć. Widocznie sprawdzał, czy umiemy się dobrze zachować w lesie.*

– *Pewnie, że umiemy!* – stwierdził Piotrek.

Nauczycielka zebrała wszystkie obrazki i przyklepiła je do specjalnej tablicy.

– *Jaki tytuł nadamy naszej wystawie?* – zapytała dzieci.

Było wiele propozycji, ale najbardziej spodobał się wszystkim pomysł Ady: „Czas szanować las”. Jednak największe zdziwienie wywołał rysunek nauczycielki.

– Dlaczego pani powiesiła pustą kartkę? – zdziwiły się dzieci.

– Ona nie jest pusta – uśmiechnęła się tajemniczo pani.

– Przecież pani nic nie narysowała...

– Narysowałam w wyobraźni. Mój rysunek przedstawia leśną ciszę.

Oj, nasza pani zawsze nas czymś zaskoczy!

4. Rozmowa na temat opowiadania.

- Jak zwierzęta przyjęły obecność dzieci w lesie?
- Dlaczego zwierzęta bały się dzieci?
- Co powiedziały o dzieciach zwierzęta, które je obserwowały: jeleni, ptaki, lis?
- Co zrobiły dzieci po powrocie do przedszkola?
- Kogo narysowała Ada? Dlaczego?
- Co narysowała pani? Co przedstawiał jej rysunek?

5. Zabawa w leśne echo. Rodzic wyklaskuje lub wytupuje dowolne rytmy, a dziecko powtarza je jak echo.

6. Rozmowa na temat zależności występujących w świecie przyrody.

- Kto jest ważniejszy w przyrodzie: rośliny czy zwierzęta?
- Czy zwierzęta mogłyby żyć, gdyby nie było roślin?

7. Nauka krótkiej rymowanki.

*Lasy to płuca ziemi
i o nie dbamy.
Nie niszczymy ich,
nie śmiecimy w nich.
Tylko w ciszy patrzymy
i głęboko... oddychamy.*

8. Zabawa ruchowa – Ziemia, woda, powietrze.

Dziecko

– Na hasło:

Ziemia – dotyka dłońmi podłogi, jednocześnie przykucając.

– Na hasło: Woda – chwyta się dłońmi za kolana.

– Na hasło: Powietrze – wskazuje przestrzeń nad głową.

9. Praca plastyczna „LAS”

Potrzebne będą: kartka, farby

Rysowanie przez dziecko lasu farbami.

14.05.2020r. (czwartek) Dzieci 4 i 5-letnie w grupie „Motylki”

Blok : „Moja miejscowość, mój region”.

Temat: Od gór do morza

Cele:

- wzbogacanie wiadomości na temat wybranych miast w Polsce,
- rozwijanie spostrzegawczości wzrokowej i sprawności artykulacyjnej,
- rozwijanie spostrzegawczości i percepcji słuchowej,

1. Oglądanie albumów, książek, kartek pocztowych przedstawiających polskie miasta.

2. Oglądanie bajeczki o smoku wawelskim

<https://www.youtube.com/watch?v=Ec5quuKApxI>

3. Karta pracy, cz. 3, nr 43.

Dzieci:

- oglądają zdjęcia,
- odczytują podpisy z Rodzicem. (R. czyta wyrazy, a dzieci mówią nazwy zdjęć),
- mówią, które z tych miejsc chciałyby odwiedzić,
- rysują budynki po śladach.

4. Wysłuchanie wiersza Iwony Róży Salach *Wycieczka*.

*Pojedziemy na wycieczkę: wrr, wrr, wrr,
wezmę misia i buleczkę: mniam, mniam, mniam.
Atem szybko wyruszamy: tur, tur, tur,
cały wielki świat zwiedzamy: tup, tup, tup.
Tak się kręci kierownica: brum, brum, brum,
a tak światem się zachwycam: ach, ach, ach.
Wycieraczki tak mrugają: i, i, i,
a tak w radiu jazz śpiewają: daba, daba, daba, dam.
A gdy wszystko już zwiedzimy,
to do domu powrócimy.
Posiedzimy chwilę w kątku
i zaczniemy od początku.
Pojedziemy na wycieczkę ...*

5. Zabawa ruchowa z elementami ćwiczeń ortofonicznych – *Jadę samochodem*.

Dla dziecka obręcz.

Wręczamy dziecku obręcz – kierownicę. Recytujemy dwie początkowe zwrotki wiersza.

Dzieci biegają, kręcąc obręczami i naśladowując jazdę samochodem.

Zatrzymują się i wypowiadają w odpowiednich momentach za Rodzicem słowa dźwiękonaśladowcze:

*wrr, wrr, wrr, mniam, mniam, mniam, tur, tur, tur, tup, tup, tup, brum, brum, brum, ach, ach,
ach, i, i, i, daba, daba, daba, dam.*

6. *Tańcząca woda* – ćwiczenie oddechowe.

Dla dziecka: kubek z wodą i słomka.

Dzieci zajmują miejsca przy stoliku. Otrzymują kubek z wodą i słomkę. Dzieci nabierają powietrze nosem i powoli dmuchają w słomkę. Obserwują, w jaki sposób powietrze wydostaje się z wody. Zabawę powtarzamy, zmieniając sposób dmuchania na krótki, przerywany.

7. *Jestem zadowolony* – ćwiczenie artykulacyjne.

– *Uśmiechajcie się, pokazując zęby, bardzo szeroko.*

– *Uśmiechajcie się jedną stroną buzi, następnie drugą stroną.*

– *Uśmiechajcie się raz jedną stroną, raz drugą stroną, na zakończenie pokażcie szeroki uśmiech*

Dla chętnych

Poznawanie wytworów sztuki ludowej swojego regionu.

Albumy ze sztuką ludową, przewodniki, mapy, książki, pamiątki, wytwory sztuki ludowej, strój regionalny (lub zdjęcie stroju).

Wspólnie z dziećmi przeglądamy albumy ze sztuką ludową, przewodniki, mapy, książki oraz pamiątki. Omawiamy wygląd stroju regionalnego (lub pokazuje zdjęcie stroju): wskazuje poszczególne elementy stroju, zwracamy uwagę dzieci na kolorystykę, wzory i rodzaj tkaniny.

8. Zabawy na świeżym powietrzu

Opracowała Agnieszka Bazydło

15.05 (piątek) dla 5 - latków GRUPA „ZUCHY

Blok : DBAMY O PRZYRODĘ.

Temat: Lis i lornetka.

Cele:

- rozwijanie mowy,

- kształtowanie postawy proekologicznej,

1. Rozmowa na temat wpływu zanieczyszczonego środowiska na rośliny, zwierzęta, ludzi.

Rozmowę najlepiej przeprowadzić bazując na obrazkach, pokazujących zanieczyszczenie środowiska.

➤ ścieki z fabryki spływające do rzeki. Rodzic pyta:

- Co się stanie z rybami z tej rzeki?

- Co się stanie, jeżeli rybak złowi te ryby i je potem spożyje po usmażeniu?

- Kto tutaj był trucicielem?

➤ zniszczony las, widać wyniszczone zwierzęta, w tle znajdują się dymiące kominy dużego zakładu. Rodzic pyta:

- Co się stało z lasem?

- Co się stało ze zwierzętami, dla których był on domem?

- Kto tu zawinił?

- Jak można przeciwdziałać skutkom zanieczyszczenia otaczającej nas przyrody?

2. Przypomnienie jak należy zachowywać się w lesie. Dlaczego nie należy płoszyć zwierząt, niszczyć roślin, śmiecić, ..?

3. Słuchanie opowiadania Agaty Widzowskiej „Lis i lornetka”.

Książka z obrazkami s. 66–69. Rodzic czyta opowiadanie, a dzieci oglądają ilustracje.

Przedшкоlaki bardzo lubią wycieczki. Odwiedziły już zoo, ogród botaniczny i Muzeum Lalek. Tym razem grupa Ady wybrała się do lasu na lekcję przyrody, bo nauka w terenie jest znacznie ciekawsza niż zwykle opowieści. Dzieci koniecznie chciały obejrzeć paśniki dla zwierząt. W świecie zwierząt nastąpiło wielkie poruszenie.

– Schowajcie się! – krzyknął płochliwy zając. – Idą tu małe człowieki!

– Nie mówi się człowieki, tylko ludzie – poprawiła go łania, spokojnie przeżuając młode pędy drzew iglastych.

– Na pewno zaatakują kijkami nasze mrowiska! – pisnęły przerażone mrówki. – Kiedyś wielki dwunożny człowiek podeptał nasze całe królestwo!

– Pobiegnę wywęszyć, jakie mają zamiary – oznajmił lis i ruszył przed siebie, wymachując puszystą kitą.

– Boimy się hałasu – pisnęły zajączki, tuląc się do uszatej mamy.

– Tydzień temu ludzkie istoty zostawiły w lesie pełno śmieci: puszki, sreberka po czekoladzie i butelki! – krzyknął oburzony borsuk. – Chyba nie wiedzą, że kiedy słońce rozgrzeje zbyt mocno szklaną butelkę, to może wywołać pożar lasu!

– To straszne! – oburzyła się wiewiórka. – Zaraz przygotuję pociski z orzechów i będę nimi rzucać. Pac! Pac! W tej samej chwili zza drzew wyłonił się jeleń i dostojnym krokiem zbliżył się do paśnika.

– Witam państwa – przywitał się. – Słyszałem, że boicie się ludzi. Powiem wam, że bać się należy myśliwych, którzy mają strzelby, ale nie ludzkich dzieci, bo one mają dobre serca.

– Tiuu, tiuu! My znamy te maluchy! – odezwały się ptaki. – Zimą sypią dla nas ziarenka i szykują słoninę w karmnikach, żebyśmy nie zmarzły z głodu. Nadbiegł zziębnięty lis i, łapiąc oddech, wysapał:

– Kochani, nie ma się czego bać! Te stworzenia to bardzo miłe stworzenia.

– Nie mówi się stworzenia, tylko ludzie – po raz drugi odezwała się lania.

– No dobrze, ludzie. Duże stworzenie w spódnicy mówiło do nich „moje kochane przedszkolaki” czy jakoś tak... Urządzili sobie piknik na polanie, a potem posprząтали wszystkie śmieci. Na trawie nie został ani jeden paperek po kanapkach, ciastkach i cukierkach. Wszystkie butelki po sokach i pudełeczka po jogurtach wyrzuciły na parkingu do wielkiego kosza na śmieci.

– A nie krzyczały? – szepnęły wciąż wystraszone zajaczki.

– Ależ skąd! One dobrze wiedziały, że w lesie trzeba być cicho, żeby nas nie płoszyć.

– O! To znaczy, że szanują nas i las – powiedziała do rymu pani zajacowa.

– Szanować las najwyższy czas! – odpowiedziały chórem zwierzęta.

Tego dnia dzieci wróciły z wycieczki bardzo zadowolone. Nauczycielka pochwaliła wszystkie za to, że w lesie zachowywały się tak, jak należy: nie hałasowały, nie niszczyły mrowisk i norek, nie zrywały żadnych roślin bez zgody pani i pięknie posprzątały po zakończonym pikniku.

– A może narysujecie to, co najbardziej zapamiętaliście z dzisiejszej wycieczki? Zrobimy wystawę o lesie.

– Tak! Chcemy!

– Ja namaluję wiewiórkę – ucieszyła się Zuzia.

– I ptaszki.

– A ja narysuję mech – postanowił Jacek.

Pani rozdała dzieciom kartki, kredki i farby. Sama też postanowiła coś namalować. Powstały prawdziwe dzieła sztuki: drzewa iglaste oświetlone słońcem, wiewiórka, ślady kopytek, zielona polana i ptaszki na gałęziach. Jacek namalował czarną plamę i oznajmił wszystkim, że to jest nora niedźwiedzia. Ada narysowała lisa trzymającego w łapkach jakiś dziwny przedmiot.

– Co to jest? – zapytała Kasia.

– To jest lis – odpowiedziała Ada, chociaż uznała, że bardziej przypomina psa niż lisa.

– A co on trzyma?

– Lornetkę – odpowiedziała Ada.

– Lornetkę? Przecież lisy nie używają lornetek – stwierdził Piotrek. – Nie widziałem tam żadnego lisa.

– A ja widziałam – odparła Ada. – Cały czas nas podglądał!

– Naprawdę?

– Naprawdę. Ciągłe nas obserwował, a zza drzewa wystawała jego ruda kita.

– To dlaczego nam nie powiedziałaś?

– Nie chciałam go spłoszyć. Widocznie sprawdzał, czy umiemy się dobrze zachować w lesie.

– Pewnie, że umiemy! – stwierdził Piotrek.

Nauczycielka zebrała wszystkie obrazki i przyczepiła je do specjalnej tablicy.

– Jaki tytuł nadamy naszej wystawie? – zapytała dzieci.

Było wiele propozycji, ale najbardziej spodobał się wszystkim pomysł Ady: „Czas szanować las”. Jednak największe zdziwienie wywołał rysunek nauczycielki.

– Dlaczego pani powiesiła pustą kartkę? – zdziwiły się dzieci.

– Ona nie jest pusta – uśmiechnęła się tajemniczo pani.

– Przecież pani nic nie narysowała...

– Narysowałam w wyobraźni. Mój rysunek przedstawia leśną ciszę.

Oj, nasza pani zawsze nas czymś zaskoczy!

4. Rozmowa na temat opowiadania.

- Jak zwierzęta przyjęły obecność dzieci w lesie?

- Dlaczego zwierzęta bały się dzieci?

- Co powiedziały o dzieciach zwierzęta, które je obserwowały: jeleni, ptaki, lis?

- Co zrobiły dzieci po powrocie do przedszkola?

- Kogo narysowała Ada? Dlaczego?

- Co narysowała pani? Co przedstawiał jej rysunek?

5. Zabawa w leśne echo.

Rodzic wyklaskuje lub wytupuje dowolne rytmy, a dzieci powtarzają je jak echo.

6. Rozmowa na temat zależności występujących w świecie przyrody.

- Kto jest ważniejszy w przyrodzie: rośliny czy zwierzęta?

- Czy zwierzęta mogłyby żyć, gdyby nie było roślin?

7. Nauka krótkiej rymowanki.

Lasy to płuca ziemi

i o nie dbamy.

Nie niszczymy ich,

nie śmiecimy w nich.

Tylko w ciszy patrzymy

i głęboko... oddychamy.

8. Praca plastyczna pt. „Las”.

Potrzebne będą: kartka, kredki.

Rysowanie przez dzieci tego, co kojarzy im się z lasem.

9. Utrwalenie poznanych liter.

Potrzebne będą **karty z literami z wyprawki (fioletowej teczki z gumką)**. Dziecko wypycha wszystkie litery i rozsypuje je dowolnie.

- dobierz wielką literę do małej;
- wylosuj literę i podaj słowo rozpoczynające się na tą literę,
- wylosuj literę i narysuj przedmiot, którego nazwa zaczyna się na tą literę,
- jak możesz podzielić wszystkie litery? (na małe i wielkie)
- *(dla chętnych) ułóż wyrazy: osa, oko, Ala, Ola, nos, kot, las, mak, rak,

opracowała: Domańska Anna

15.05 (piątek) dla 6-latków (zerówka)

Blok „Dbamy o przyrodę”.

Temat: Lis i lornetka.

Cele:

- rozwijanie mowy;
- kształtowanie postawy proekologicznej;
- rozwijanie sprawności fizycznej.

1. Rozmowa na temat wpływu zanieczyszczonego środowiska na rośliny, zwierzęta, ludzi.

Obrazki pokazujące zanieczyszczenie środowiska.

Rodzic pokazuje obrazki (np. ścieki z fabryki spływające do rzeki) i pyta:

- *Co się stanie z rybami z tej rzeki?*
- *Co się stanie, jeżeli rybak złowi te ryby i je potem spożyje po usmażeniu?*
- *Kto tutaj był trucicielem?*

Obrazek – zniszczony las, widać wyniszczone zwierzęta, w tle znajdują się dymiące kominy dużego zakładu. Rodzic pokazuje obrazki i pyta:

- *Co się stało z lasem?*
- *Co się stało ze zwierzętami, dla których był on domem?*
- *Kto tu zawinił?*
- *Jak można przeciwdziałać skutkom zanieczyszczenia otaczającej nas przyrody?*

2. Słuchanie opowiadania Agaty Widzowskiej *Lis i lornetka*.

Książka (s. 66–69) dla każdego dziecka.

Rodzic czyta opowiadanie, a dzieci oglądają ilustracje.

Przedшкоlaki bardzo lubią wycieczki. Odwiedziły już zoo, ogród botaniczny i Muzeum Lalek. Tym razem grupa Ady wybrała się do lasu na lekcję przyrody, bo nauka w terenie jest znacznie ciekawsza niż zwykle opowieści. Dzieci koniecznie chciały obejrzeć paśniki dla zwierząt.

W świecie zwierząt nastąpiło wielkie poruszenie.

– Schowajcie się! – krzyknął płochliwy zając. – Idą tu małe człowieki!

– Nie mówi się człowieki, tylko ludzie – poprawiła go lania, spokojnie przeżuając młode pędy drzew iglastych.

– Na pewno zaatakują kijkami nasze mrowiska! – pisnęły przerażone mrówki. – Kiedyś wielki dwunożny człowiek podeptał nasze całe królestwo!

– Pobiegnę wywęszyć, jakie mają zamiary – oznajmił lis i ruszył przed siebie, wymachując puszystą kitą.

– Boimy się hałasu – pisnęły zajączki, tuląc się do uszatej mamy.

– Tydzień temu ludzkie istoty zostawiły w lesie pełno śmieci: puszki, sreberka po czekoladzie i butelki! – krzyknął oburzony borsuk. – Chyba nie wiedzą, że kiedy słońce rozgrzeje zbyt mocno szklaną butelkę, to może wywołać pożar lasu!

– To straszne! – oburzyła się wiewiórki. – Zaraz przygotuję pociski z orzechów i będę nimi rzucać. Pac! Pac!

W tej samej chwili zza drzew wyłonił się jelen i dostojnym krokiem zbliżył się do paśnika.

– Witam państwa – przywitał się. – Słyszałem, że boicie się ludzi. Powiem wam, że bać się należy myśliwych, którzy mają strzelby, ale nie ludzkich dzieci, bo one mają dobre serca.

– Tiuu, tiuu! My znamy te maluchy! – odezwały się ptaki. – Zimą sypią dla nas ziarenka i szykują słoninę w karmnikach, żebyśmy nie zamarzły z głodu.

Nadbiegł zziębnięty lis i, łapiąc oddech, wysapał:

– Kochani, nie ma się czego bać! Te człowieki to bardzo miłe stworzenia.

– Nie mówi się człowieki, tylko ludzie – po raz drugi odezwała się lania.

– No dobrze, ludzie. Duże stworzenie w spódnicy mówiło do nich „moje kochane przedszkolaki” czy jakoś tak... Urządzili sobie piknik na polanie, a potem posprząkali wszystkie śmieci. Na trawie nie został ani jeden paperek po kanapkach, ciastkach i cukierkach. Wszystkie butelki po sokach i pudełeczka po jogurtach wyrzuciły na parking do wielkiego kosza na śmieci.

– A nie krzyczały? – szepnęły wciąż wystraszone zajączki.

– Ależ skąd! One dobrze wiedziały, że w lesie trzeba być cicho, żeby nas nie płoszyć.

– O! To znaczy, że szanują nas i las – powiedziała do rymu pani zającowa.

– Szanować las najwyższy czas! – odpowiedziały chórem zwierzęta.

Tego dnia dzieci wróciły z wycieczki bardzo zadowolone. Nauczycielka pochwaliła wszystkie za to, że w lesie zachowywały się tak, jak należy: nie hałasowały, nie niszczyły mrowisk i norek, nie zrywały żadnych roślin bez zgody pani i pięknie posprzątały po zakończonym pikniku.

– A może narysujecie to, co najbardziej zapamiętaliście z dzisiejszej wycieczki? Zrobimy wystawę o lesie.

– Tak! Chcemy!

– Ja namaluję wiewiórkę – ucieszyła się Zuzia.

– I ptaszki.

– A ja narysuję mech – postanowił Jacek.

Pani rozdała dzieciom kartki, kredki i farby. Sama też postanowiła coś namalować.

Powstały prawdziwe dzieła sztuki: drzewa iglaste oświetlone słońcem, wiewiórka, ślady kopytek, zielona polana i ptaszki na gałęziach. Jacek namalował czarną plamę i oznajmił

wszystkim, że to jest nora niedźwiedzia. Ada narysowała lisa trzymającego w łapkach jakiś dziwny przedmiot.

– Co to jest? – zapytała Kasia.

– To jest lis – odpowiedziała Ada, chociaż uznała, że bardziej przypomina psa niż lisa.

– A co on trzyma?

– Lornetkę – odpowiedziała Ada.

– Lornetkę? Przecież lisy nie używają lornetek – stwierdził Piotrek. – Nie widziałem tam żadnego lisa.

– A ja widziałam – odparła Ada. – Cały czas nas podglądał!

– Naprawdę?

– Naprawdę. Ciągłe nas obserwował, a zza drzewa wystawała jego ruda kita.

– To dlaczego nam nie powiedziałaś?

– Nie chciałam go spłoszyć. Widocznie sprawdzał, czy umiemy się dobrze zachować w lesie.

– Pewnie, że umiemy! – stwierdził Piotrek.

Nauczycielka zebrała wszystkie obrazki i przykleiła je do specjalnej tablicy.

– Jaki tytuł nadamy naszej wystawie? – zapytała dzieci.

Było wiele propozycji, ale najbardziej spodobał się wszystkim pomysł Ady: „Czas szanować las”. Jednak największe zdziwienie wywołał rysunek nauczycielki.

– Dlaczego pani powiesiła pustą kartkę? – zdziwiły się dzieci.

– Ona nie jest pusta – uśmiechnęła się tajemniczo pani.

– Przecież pani nic nie narysowała...

– Narysowałam w wyobraźni. Moją rysunek przedstawia leśną ciszę.

Oj, nasza pani zawsze nas czymś zaskoczy!

- Rozmowa na temat opowiadania.

- Jak zwierzęta przyjęły obecność dzieci w lesie?

- Dlaczego zwierzęta bały się dzieci?

- Co powiedziały o dzieciach zwierzęta, które je obserwowały: jeleni, ptaki, lis?

- Co zrobiły dzieci po powrocie do przedszkola?

- Kogo narysowała Ada? Dlaczego?

- Co narysowała pani? Co przedstawiał jej rysunek?

3. Ćwiczenia z tekstem.

[Książka \(s. 66–69\).](#)

Dziecko czyta głośno teksty umieszczone pod ilustracjami do opowiadania.

4. Nauka krótkiej rymowanki.

Lasy to płuca ziemi

i o nie dbamy.

Nie niszczymy ich,

nie śmiećmy w nich.

Tylko w ciszy patrzymy

i głęboko... oddychamy.

5. Zrobienie wystawy związanej z lasem.

[Dla każdego dziecka: kartka, kredki.](#)

Rysowanie przez dzieci tego, co kojarzy im się z lasem.

- Rozmowa na temat zależności występujących w świecie przyrody.

- Kto jest ważniejszy w przyrodzie: rośliny czy zwierzęta?

- Czy zwierzęta mogłyby żyć, gdyby nie było roślin?

6. Słuchanie opowiadania Małgorzaty Strękowskiej-Zaremby *Dzień Flagi*.

W przedszkolu gruchnęła wieść, że zbliża się Dzień Flagi Rzeczypospolitej Polskiej i wszystkie przedszkolaki będą malować chorągiewki.

– *A po co?* – spytała Lenka.

– *Na jaki kolor?* – chciał wiedzieć Alan.

– *Na czerwony* – powiedział Szymek.

– *Nie. Na biały* – sprostowała Ada.

– *A po co?* – ponownie spytała Lenka.

– *Będziemy z nimi maszerować. Flagi byłyby dla was za ciężkie* – wyjaśniła pani.

– *Tylko wojsko maszeruje. My nie jesteśmy wojskiem* – zauważył Alan.

– *Ale jesteśmy Polakami, a to dzień poświęcony naszej polskiej fladze. Z tej okazji możemy nawet maszerować* – powiedziała z uśmiechem pani. – *Drugiego maja przemaszerujemy przez całe osiedle.*

– *Dostaniemy prezenty?* – zapytał Hubert.

– *To Dzień Flagi, a nie Dzień Dziecka* – zauważył Szymek.

Hubert się naburmuszył. Jednak musiał przyznać, że Szymek ma rację. Jeśli już wręczać prezenty, to polskiej fladze, a nie przedszkolakom, którzy z pewnością nie są ani flagami, ani chorągiewkami.

Wszyscy lubią malować, więc chwilę później Ada, jej koleżanki i koledzy z zapalem przystąpili do pracy. Jednak malowanie chorągiewek nie było wcale proste. Wymagało szczególnej uwagi. Ci, którzy się zagapili i zamalowali na czerwono więcej niż połowę chorągiewki, musieli malować od nowa. Bo przecież chorągiewka w polskich barwach powinna być tylko w połowie czerwona. Ada też nie od razu była zadowolona ze swojej pracy.

– *Dobrze, że na chorągiewkach nie trzeba malować komarów. Komary są strasznie trudne do wykonania* – pocieszyła ją Lenka.

– *Muchy też* – dodała Ada. *I poczuła ulgę, że nie musi malować ani mrówek, ani much, tylko czerwony pas na białej chorągiewce.*

W Dniu Flagi przedszkolaki z przedszkola Ady wzięły udział w radosnym marszu po osiedlu. Każde dziecko niosło dumnie własnoręcznie wykonaną białą-czerwoną chorągiewkę.

Dzieci machały nimi, aż furczało. Ada widziała las rąk przed sobą i czuła, że wszyscy, ona także, robią coś bardzo ważnego. Żałowała, że nie widzą jej rodzice i Olek, i babcia z dziadkiem. Przechodnie z podziwem patrzyli na maszerujących.

– *O, widzę, że mali Polacy też świętują* – pochwaliła ich jakaś pani w sukience w paski.

Ada czuła dumę, że mieszka w Polsce, że maszeruje z białą-czerwoną chorągiewką i że jest Polką – może trochę małą, ale co tam: przecież kiedyś urośnie.

– *Będę wtedy maszerowała z dużą flagą, żeby było ją widać aż z kosmosu* – powiedziała.

– *Nasze chorągiewki też widać* – zapewniła ją Lenka.

Ada i Lena podniosły swoje chorągiewki jeszcze wyżej i pomachały kosmonautom i kosmitom. Niech wiedzą, że polska flaga świętuje, a z nią świętują mali Polacy.

- Rodzic rozmawia z dzieckiem na temat opowiadania, pyta:

- *Po co przedszkolaki malowały flagi?*

- *Jak czuła się Ada, maszerując 2 maja z kolegami i koleżankami i machając chorągiewką?*

- *Z czego była dumna?*

Ćwiczenia z tekstem.

[Książka \(s. 70–71\).](#)

Dziecko czyta głośno teksty umieszczone pod ilustracjami do opowiadania.

**Dzień Flagi Rzeczypospolitej Polskiej to polskie święto obchodzone 2 maja, wprowadzone*

na mocy ustawy z 20 lutego 2004 roku, by propagować wiedzę o Polskiej tożsamości oraz symbolach narodowych. Flaga składa się z dwóch poziomych pasów: białego i czerwonego. Pierwszy symbolizuje czystość i niepokalanie, drugi – odwagę i waleczność. Oficjalnie flaga została uznana za symbol narodowy w 1919 roku, w rok po uzyskaniu przez Polskę niepodległości.

7. Wykonanie chorągiewki z kolorowego papieru.

Dla dziecka: paski papieru – białego i czerwonego, klej, patyczek (taki jak do balonów).

Dziecko skleja paski papieru, dokleja patyczek.

8. Spacer – obserwowanie zmian zachodzących w przyrodzie.

Dziecko obserwuje drzewa, krzewy, zwierzęta, stara się dostrzec zachodzące w przyrodzie zmiany.

- Zabawa ruchowa – *Skok, obrót i skok.*

Rolka po papierze toaletowym dla dziecka.

Dziecko stoi, stopy ma złączone, rolka po papierze toaletowym leży poziomo przed dzieckiem. Wykonuje przeskoki obunóż przez rolki w przód. Przed każdym skokiem odwraca się, ustawiając się przodem do przyboru. Utrudnienie: dziecko wykonują przeskoki obunóż przez rolki, w przód i w tył.

- Zabawy swobodne z wykorzystaniem urządzeń ogrodowych.

Wychowawca
Wysocka Ewelina